

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üz-
etében, Falkenstein Soma dohánytözsdéjé-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fúszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető köz-
lemények küldendők:
Városháza 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és elő-
fizetési díjak, valamint reklamációk
küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Szőchenyi-utca 45. sz.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Két ünnepnap.

(*) Széles Magyarországon őszinte szívvel és örömmel ünneplik meg minden évben *augusztus tizenhétadikát*, mely dicsőségesen uralkodó apostoli királyunknak születési napja.

Ezen nemzeti ünnep legyen egészen a kegyeletnek, az örömeinek szentelve, legyenek gondolataink felséges urunknál, ki népe jóvoltát oly apai szívvel gondolja, a minővel az igazságos Mátyás óta egyik fejedelmünk sem. Nem idegen nekünk, mert szívét nekünk adta s nem vagyunk mi sem rája nézve idegen többé, mert tudjuk, hogy az a kard, a mit visel, csak oltalmunkra van s fegyver ugyan, erős, hatalmas fegyver; de olyan, a melytől csak közös ellenségünknek van okuk rettegni, nekünk pedig erős várunk — ő.

Hatvannégy év nyomja felséges vállait. Hatvannégy év tele bánattal, tele keserűséggel, vesztéssel, gyászszal, melyet *csak ritkán-ritkán világított be egy-egy rövid szaka a boldogságnak*. Küzdött saját népe ellen, látta hadseregeit megsemmisülni, látta testvéreinek, fiának ravatalát s ő mindezen Istencsapások, mindezen szerencsétlenségek közt férfiasan megállt két hatalmas ország jogarával kezében, két ellentétes érdekű, két egymásra féltékenykedő nemzet hajójának vezetésénél s a messze jövőben derengő célpontot soha sem téveszti szem előtt. Két külön anyától származott, egymást ellenségül tekintő harczedett fia szerető édes apja volt ő mindig, a ki azon volt mindig teljes erejével, hogy a két ellentétes érzelmű nemzet torzsalkodását hogyan lehetne mindenik és a közhasznára fordítani.

Sok vér folyt uralkodása alatt, de azt senki sem mondhatja, hogy bármelyikben is kedve lett volna, hogy bármelyik is érte s az ő egyenes akaratából folyt volna.

Sok hadjárata volt, de egyiket se ő kezdte, hanem a nemzet és az ország becsülete, harci dicsősége volt az ok, a mely kezébe adta a háboru úszkét. Ő a békét mindig, mindenek felett szerette, kibékítette legkedvesebb nemzetét, azt a nemzetet, mely népei közt legerősebb, leglojalisabb, mely őt legjobban szereti, kibékítette a magyar nemzetet uralkodójával s dynastiájával s megérté e nép kívánságának nagy részét s teljesíté azokat s reméljük, hogy a többi jogos kívánságokat is szívesen fogja apai figyelmére méltatni.

Alatta élvezi a nemzet 1868-tól a béke áldását, alatta s részben általa vagyonosodott meg népünk, alatta virágoztak fel városaink, köztintézeteink, alatta nyertük vissza, mint nemzet, tekintélyünket, megérdemelt sulyunkat az európai nagy nemzeti concertben, alatta hódított tért a magyar nyelv, a magyar nemzet génusza: a tudomány, az irodalom, a művészet minden terén, alatta művelte a magyar faj azokat a bámulatra méltó tetteket, a melyeket a kül-

föld csodál, irigyel és méltat — s mi, kik igazságosak szoktunk lenni minden érdem iránt, mi első sorban hozunk tömjént arra az oltárra, a hol az ő dicséretét zengi a monarchia minden népe, minden nemzete, mi magyarok — mi első sorba jutni ott, a hol felséges urunkat áldják, dicsőítik.

Öntudatos komolysággal hajtjuk meg a nemzeti trikolorat az ő zászlóval előtt s kérjük Istent, hogy az ő áldásteljes életét tartsa meg sokáig nekünk, híknak mint nemzetnek az ő bölcsességére, áldásteljes működésére szükségünk van.

A ki ezzel a nemzettel jót tett, a ki érte munkált harcban vagy békében becsülettel s jóakarattal, azt *mi szeretjük, tiszteljük, annak nevét kegyelettel őrizzük meg s mint kegyeleti emléket adjuk át utódainknak tisztelés és áldás végett* s felséges urunk megtalálhatja e pontban a biztató példát e nemzetnél, mely ma is kegyelettel emlegeti nagy királyainak: *Szent Istvánnak, Szent Lászlónak, Nagy Lajosnak, az igazságos Mátyásnak* tetteit, a melyeket minden iskolás gyermek ismer s melynek emléken a magyar nemzet most is lelkesül.

Szent Istvánnak, az első magyar királynak emlékére törvénybe iktatott ünnepet fogunk f. hó 20-án, hétfőn ünnepelni. Olyan ünnep ez, melynek megtartását, melyen a munka szünetelését nemcsak a törvény szigora követeli meg, de melyet minden *igaz magyar ember a nagy király szent emlékére tekintettel, hálás szívvel s felemelkedett hangulatban, önszive sugallatának engedve s önmagától is megünnepelne.*

Ezt a nemzeti ünnepet, mely *egyetlen* ünnepünk nekünk magyaroknak, mint nemzetnek, sajnos, a hivatalos Magyarország nem üli meg a vidéken azzal a fényvel, azzal a fentartással, a melyet az megérdemelne, legalább még eddig arról sehol sem volt szó, hogy ezen napon a nemzeti érzület valahol ünnepélyesebben s közvetlenül nyilatkozott volna meg. Pedig ez óriási kár, helyrehozhatlan olyan hiba, a mely hibának bűnébe, reméljük, nem sokáig fogunk leledzeni. Ennek a nemzeti ünnepnek előre kell vetni már hetekkel az árnyékát s a közvéleményt hozzá kell szoktatni ahhoz, hogy *Szent István király* emlék-ünnepét tekintse nagyfontosságú nemzeti ünnepnek s mint ilyet, tartson meg mindenki.

Kir. aljásbíró a törvényszék előtt.

Két évvel ezelőtt nagy feltűnést keltett városunkban az az esemény, hogy Szobonya Bertalan miskolci kir. aljásbíró hivatalos székéből karhatalommal vitték a kir. ügyészség börtönébe. A közönség akkor nagy mértékben fölháborodott; kereste, kutatta az okot: vajjon mit cselekedhetett ez az ember, hogy vele szemben a büntető hatalom ily keményen lépett föl. Később aztán kiderült, hogy Szobonya Bertalan

köziratokat hamisított és hivatalos pénzeket sikkasztott el. A vizsgálatot nagy erélyvel megindították és folytatták, melynek eredménye az lett, hogy Szobonya ellen a vádhatározatot meghozták, vádlottat azonban szabadlábra helyezték.

Ebben az ügyben kezdette meg csütörtökön a miskolci kir. törvényszék a végtárgyalást. A törvényszék következőleg alakult meg: Elnök: Ortva Miksa kuriai bíró; szavazó bírák: Szűcs Lajos és Hubay Gyula. A vádat Déván Ottó kir. ügyész, a védelmet dr. Kürz Jakab ügyvéd képviselte.

A végtárgyalás lefolyásáról tudósítók a következőket írja:

A törvényszék pont 9 órakor teljes számban jelen volt a tárgyalási teremben. Várt félóráig, vádlott azonban nem jelentkezett, mire az elnök nem kis bosszankodással az ülést felfüggesztette. 10 órakor azután megjelent a vádlott s így a tárgyalás csak 10 órakor vehette kezdetét.

A vádhatározat felolvastattott, mely szerint Szobonya Bertalan 29 rendbeli sikkasztás és közokirathamisítással, Sándor György görömbölyi lakos és Sinka András diósgyőri lakosok megvesztegetés miatt vád alá helyeztetek.

A sikkasztási ügyek egyenként vétettek tárgyalás alá. Tárgyaltattott:

I. Klein Dezső és társa ügye.

Szobonya Bertalan Klein Dezsőt 5 frt, Lichtschein Dezsőt 25 frt fő és 5 frt mellék büntetésre ítélte.

Klein Dezső erre 5 frtot, Lichtschein Dezső pedig 35 frt fő és 10 frtot mellékbüntetés fejében vádlott kezébe lefizettek, az ítéletben azonban csak 5 frt szerepel.

Elnök kérdést intéz vádlotthoz: Hogyan áll ez a dolog?

Vádlott nagyon homályosan emlékezik a dologra. Elismeri, hogy a felek befizették neki a büntetéspénzt; ő azonban alkalmasint azért nem adta át azt azonnal a járásbírónak, mert pénzzel rendesen csak akkor szokott elszámolni, a mikor az ítéletek megszerkesztettek.

Elnök: Hát 1891 júliustól csak 1892 júliusra tudták ezt az ítéletet megszerkesztetni?

Vádlott: Nem én szerkesztettem az ítéleteket, csak aláírtam.

Elnök: Mit csinált azzal a pénzzel?

Vádlott: Betettem a zsebembe, ott összevegyült az én pénzzel s ha költöttem, nem tudtam, hogy idegen pénzt költök.

Elnök: Nem helyesen cselekedett. Külön kellett volna tenni a hivatalos pénzt, vagy beadni rögtön a járásbíró úrnak.

Ezután a tanúk kihallgatása következett. Kihallgatták dr. Frankfurter Sándor és dr. Engel Arnold ügyvédek, előbbi mint Klein Dezső, utóbbi mint Lichtschein Dezső jogi képviselője szerepelt a Szobonya előtt folyt ügyben, de egyik vallomása sem birt fontossággal.

Sokkal érdekesebb volt Balázs Elemér főügyhízái kir. aljásbíró vallomása, ki Szobonya mellett abban az időben mint aljegyző, tollvezető volt.

Elnök: Emlékezik-e tanu, milyen összegre ítélte a volt albiró Lichtscheint?

Tanu: Határozottan nem emlékezem, mert a volt albiró úr 20—25 tárgyalást tüzött ki egy napra.

Elnök: Hát arra emlékszik-e, hogy Lichtschein mennyi pénzt adott át Szobonya albirónak?

Tanu: Lichtschein egy délután bejött a hivatalba s a volt albiró úrnak egy darab 50 frtos bankjegyet adott át, de hogy a volt albiró mennyit adott abból vissza, azt nem tudom.

Elnök: Nem tetszett ön előtt gyanusnak Szobonya eljárása?

Tanu: Megvallom, gyanusnak tűnt fel előttem.

Elnök: Feltűnt-e önnek az, hogy az ítélet kihirdetésekor nagyobb összegről volt szó, mint a mennyit az ítélet szövegébe beírtak?

Tanu: Igen.

Elnök: És ebből merítette ön a gyanúját?

Tanu: Nemcsak ebből. Akkor már Szobonya eljárása szóbeszéd tárgyat képezte a bíróságnál. Már elődeim is figyelmeztettek.

Elnök: Miért nem tették feljelentést?

Tanu: Nem lehetett, mert pozitív adatok nem voltak kezeink közt.

Tanuk erre az esküt letették.

Samu István ügyét — miután a vád be nem igazolható — a kir. ügyész elejtette.

Schwarzenfeld Ignácz ügye.

Vádlott: Schwarzenfeld Ignácz joggyakornokot becsületsértés vétsége miatt négy napi fogházat helyettesítő 20 frt. pénzbírságra ítélte.

Schwarzenfeld Ignácz tanu állítja, hogy az említett összegből 14 frtot a vádlott kezéhez lefizetett. Szobonya azonban csak 4 frt lefizetéséről adott nyugtát, a pénzbüntetési lajstromba pedig 6 frt. van bevezetve. Így 8 frt hiányzik.

Szobonya előadja, hogy csak annyi pénzt vett fel, a mennyit a lajstromba bevezetett. Rendes nyugtát csak akkor szokott adni, a mikor az egész összeget lefizetik. Ez a summa még ma sincs befizetve.

Elnök: Miért nem hajtotta végre az ítéletet? Vádlott: Mert a tanú édes anyja rimánkodott, hogy ne tegyem tönkre a fiát.

Elnök: Schwarzenfeldhez: Ön fizette ki vádlottnak a 14 frtot?

Tanu: Nem én, hanem édes anyám vitte be 2—2 frtjával.

Elnök: Hol van az édes anyja? Tanu: Nincs itt, mert nem volt beidézve.

Elnök: Biztos ön a felől, hogy az édes anyja csakugyan átadta minden alkalommal a 2 frt?

Tanu: Anyám mondta, hogy átadta, és én neki ezt elhiszem.

Tanu az esküt leteszi.

Falkenstein Soma ügye.

Vádlott Falkenstein Somát rágalmozás és becsületsértés miatt 50 frt fő és 5 frt mellékbüntetésre ítélte. Falkenstein dr. Frankfurter Sándor ügyvédnek átadta az 55 frtot, ki azt Szobonya kezéhez lefizette. A pénzbüntetési naplóba azonban csak 10 frt vezetett be. Később Szobonya átadta a hiányzó 45 frtot Strázsek kir. járásbírónak.

Vádlott elismeri, hogy a pénzt átvette, de azt elveszítette. Több ilyen összeget visszatérített volna, ha le nem tartóztatják. Kapott is letartóztatása után e célra 300 frtot.

Elnök: Ez igaz!

Sugár Vilmosné ügye.

Vádlott Sugár Vilmosné Kohn Linát 10 frt pénzbüntetésre ítélte. A büntetéspénzt dr. Ferbstein ügyvéd Szobonya kezéhez lefizette.

Vádlott az ügynél beismerésben van.

Szabó Istvánné ügye.

Szabó Istvánné miskolczi lakos egy alkalommal gyermekeit Deme Julis nevű asszonyra bízta. Ez a gyermekek füléből két pár (5 frt 80 kr. értékű) fülbevalót ellopott. A fülbevalók, mint bűnjel Szobonyának átadattak. Ő azonban, a nélkül, hogy a fülbevalókat jogos tulajdonosának kiadta volna, ráirta az aktára, hogy „a bűnjel kiadattak“.

Vádlott erre nézve előadja, hogy asztalfiókjában több fülbevaló volt, mint bűnjel, ezek összekeveredtek, mikor hihetőleg más fülbevalót kiadott, tévedésből akkor vezethette erre az aktára, hogy „a bűnjel kiadattak.“ Tévedni emberi dolog. A kár megtérítését elvállalja.

Sándor György ügye.

Vádlott Sándor Györgyöt 15 frt pénzbírságra ítélte, a pénzbírságot később Sándor kérelmére háromnapos börtönbüntetésre változtatta meg. Sándor György 5 frtot fizetett Szobonyának s a három napot mégis le kellett ülnie.

Elnök Sándorhoz: Miért fizette az 5 frtot? Sándor: Azért, mert akkor, mint mondták, egy napot elengednek.

Vádlott az 5 frt lefizetésére nem emlékezik. Sándor kitöltötte a 3 napot, mert annyira volt itélve. Megjegyzi különben, hogy Sándornak sok ügye volt a bíróságnál.

Annak beigazolására: vajjon Sándor György megvesztegette-e Szobonyát, Nagy István, Kiss István és Böszörményi János tanukat hallgatják ki. Ezek azt vallják, hogy az 5 frtot a pénzbüntetés törlesztésére követelte Szobonya. Hogy az 5 frtot kifizette-e Sándor, azt nem tudják.

Tanukat meghitelik.

Mikulik-Gajdos ügye.

Mikulik Dániel és Gajdos János diósgyőri lakosok és szomszédok ingatlan vagyongrágás ügyében álltak Szobonya előtt. Mikulik mérnöki díjak fedezése céljából átadott vádlottnak 24 frtot. Mérnök nem volt jelen a helyszíni tárgyalás alkalmával, miután vádlott a feleket kiegyeztetette, de a 24 frtről nem számolt. Felek azonban folytonos surlódás között éltek s jelentgették egymást, vádlott azután Gajdos Jánost 16 frt kárösszeg megfizetésére ítélte. Gajdos a 16 frtot kifizette.

Vádlott úgy a 24 frtnak, mint a 16 frtnak átvételét elismeri. A 24 frtból a költségekre sokat fizetett s hogy az egészszel el nem számolt, annak az az oka, mert feleknek örökösön volt előtte ügyök. A Gajdostól átvett 16 frtot dr. Vajda ügyvédnek kifizette.

Mikulik és Gajdos kihallgattak s meghiteltettek.

Elnök a tárgyalást az idő előrehaladott volta miatt délután 3 óráig felfüggeszti.

Bende János és neje ügye,

a kiket vádlott annak idején Török sérelmére elkövetett büntetés miatt ítélte s a pénzbüntetés fejében neki átadott 52 frtot a maga céljaira használta fel.

Elnök: Bende, mennyi pénzt adott maga a vádlottnak?

Bende: 52 frtot.

Vádlott: Eljárás költségekkel együtt.

Elnök (vádlottnak): Beismeri ezt?

Vádlott: Beismertem a vizsgálat során.

Elnök: Igen. A vizsgálóbíró úr előtt oda nyilatkozott, hogy elfeledkezett arról, miszerint a pénzt bírói letétbe helyezhette volna és ez után „elkölötte“, miért történt ez így, hogy feledhetett el Ön bírói letétre ilyet?

Vádlott: Nem emlékszem, hogy így vallottam volna.

Elnök: A jegyzőkönyvben van.

Vádlott: Méltóságos uram. Nem panaszképek mondom, de a vizsgálat során az eljáró vizsgálóbíró ur sokszor emlegette a „sikkasztás“ kifejezést élesen hangsúlyozva, a mi reám olyképp hatott, hogy néha nem is tudtam mit vallok. Ily állapotban eredhetett ez a vallomás is.

Védő kéri Frankfurter tanú megesketését, mit a törvényszék elrendelt s tanu erre meghiteltetik. Következik:

Sinka András ügye.

ki vádlott által 4 havi fogházra lett elítélve, de miután vádlottat több ízben neki adott pénzzel megvesztegette volna, ez a büntetés foganatosítását 1½ évig huzta-halasztotta s azért megvesztegetés folytán hivatalos hatalommal való visszaélés címén helyezettett vad alá.

Elnök (Sinkához): Kitöltötte-e maga a 4 havi fogházbüntetést?

Sinka: Igen is, kitöltöttem.

Elnök: Hát miért csak másfél év múlva az ítélet után.

Sinka: Azért. alázatosan kérem, mert mikor első ízben a bíró úrhoz mentem, hogy haladékokat kérjek, ő azt mondta nekem, hogy el lehetett volna az ügyemet baj nélkül is elintézni, sőt az ítéletet meg lehet folytatni, de ez pénzbe kerül. Erre adtam aztán neki a pénzt több ízben.

Hubay bíró: Hát nem tudta maga azt, hogy az ítélet jogerős? aztán meg elég az ítéletet egyszer megfolyamodni, de maga több ízben adott pénzt vádlottnak, hát mindig meg kellett folytatni?

Sinka: Nem tudom én tekintetes uram!

Hubay bíró: De hát miért adta neki akkor a pénzt? mit mondott magának a vádlott: őszintén feleljen!

Sinka: Azt mondta kérem alásan, hogy majd eligazítja az ügyemet.

Elnök: Hogy értette ezt.

Sinka: Hát úgy hogy „felment a büntetés alól“. Ha az embernek az elítélő bíró azt mondja, megkövetem a tekintetes urakat, hogy nem fog bűnhődni, ha megfizet, miért ne adtam volna neki pénzt?

Hubay bíró: Ki tud arról, hogy maga adott pénzt.

Sinka: Tudnak róla Oláh, Kiss és Cseh börtönőrök, a kiknek erről annak idején beszéltem.

(A törvényszék ezek rögtöni idézését, kihallgatását elrendeli.)

Elnök (vádlottnak): Hallotta a vádat? Igaz e ez?

Vádlott: Nem igaz — Én egyszer adtam Sinkának haladékokat, mert azon alapon kérte, hogy házat épít; később a büntetés kiállítására be is idéztem, sőt elővezetése is el volt rendelve, a mint az iratokból kitünik.

Hubay bíró: (Sinkához). Kapott-e idézéseket a büntetés kiállása végett?

S. Kaptam néha czédulákat?

H. b. Meg vannak e?

S. Nincsenek meg.

Elnök: Milyen czédulák voltak azok, hivatalosak? Volt e pecsét rajtuk?

S.: Nem tudom már.

Védő: Ki adta át a czédulákat, a jegyző?

S.: Nem; postán jöttek.

Védő constatalja, hogy az iratokból kitünőleg Sinka több ízben is megtagadta az idézvény átvételét.

Oláh, Kiss és Cseh börtönőrök hallgattak ki ezek után s azt vallják, hogy Sinka beszélte nekik, miszerint Szobonyának több mint 100 frtot, sőt Cseh szerint 125 frtot s egy köből árpát adott azért, hogy a büntetést eligazítsa.

Elnök: Mikor beszélte ezt Sinka, a Szobonya letartóztatása előtt?

Tanúk: Igen is.

Elnök: (Vádlottnak). Igaz e hát, hogy Sinka egy köből árpát is adott.

Vádlott: Nem igaz.

Sinka a szemébe mondja, hogy igenis adott akkor, mikor az Alföldről jött meg.

(Tanúk meghiteltetnek,) következik:

Szammer László ügye.

kinek a 20 frt pénzbüntetésére postán beküldött 10 frt pénzt vádlott felvette, a könyvbe nem vezette be, hanem később a büntetést vagyontalanság folytán fogházra változtatta. Szammert a büntetés kiállítására beidézte és a 10 frtot megtartotta.

Elnök: Megmarad-e a vizsgálóbíró előtti beösmérésével?

Vádlott azzal védekezik, hogy ő azért idézte Szammert a büntetés kiállítására be, hogy a másik 10 frt befizetésére szorítsa. A 10 frtot feledékenységből nem vezette be, az letartóztatásakor is meg volt nála.

Lakatos Mihály ügyével

a tárgyalás derültebb alakot ölt. A vádlott itt közirathamisítással párosult sikkasztással van vádolva, egy lopási esetből kifolyólag, hol 15 frt 20 krt kiadotként tüntetett fel hamisan. Egy lopási esetből ered a dolog, melyben Szobonya folytatta az elővizsgálatot.

Lakatos Mihály, kit a 15 frt 20 kr. megilletett, remek cigány typos, a ki „kéz- lábcsökölés“ közben mondja el, hogy ő tőle bűnjelként elvett 15 frt 20 krt visszakapta ugyan, de csak részletekben.

Elnök: Hát mért nem egyszerre?

Lakatos: Csókolom a kezit-lábát kegyelmes uram, a bíró ur azt mondta, hogy nem lehet másképp.

Vádlott olyképp adja elő a tényállást, hogy a 15 frt 20 krt azért adta vissza részletenként Lakatosnak, mert ez, bár ismerte a lopás közvetlen tetteseit, azokat takarni akarta, hogy vallomásra kényszerítse; azt mondta neki, hogy a pénzt nem kapja vissza addig, míg be nem vallja a tettesek nevét. A cigány vallani se akart, de a pénzt is szeretete volna, bejött hát hozzá több ízben s majd „a lova döglött meg.“

majd más ürügyet hozva fel, mindig kicsalt egy kis pénzt keserves rimánkodások közt, míg végre az egészet kikapta s még se vallott. A pénzt tehát csak azért tartotta vissza magának, hogy Lakatos ki ne játsza a bíróságot; mégis megtette.

Elnök: Mondta-e magának a bíró — Lakatos — annak idején, hogy a pénzt csak akkor kapja meg, ha a tetteseket elfogja.

Lakatos: Mondta bizony csókolom stb. . . (büszkén) de még se fogta meg (derütség).

Ezután ismét egy megvesztegetési eset tárgyalatott.

Weinberger József

festő t. i. becsületsértés miatt 5 frt fő és 5 frt mellék, k. testi sértés miatt 3 napi fogházbüntetésre ítéltetett 1888 ban, mi ellen ő felebbezéssel élt, de azt Szobonya nem terjesztette fel, hanem később 3 év multán visszavonatta a felebbezést a félel s mikor azt a büntetés kiállítására beidézte, neki állítólag azt az ajánlatot tette, hogy ha kifesti a szobáit, a büntetést elengedi.

Weinberger az ítéletre már nem emlékszik. a tényállást a fentiek szerint adja elő, hozzátéve, hogy a szobafestésért előzetesen kialkudott 95 frtból vádlott 35 frtot visszatartott azért, mert a büntetés-ügyét eligazította.

Vádlott azzal védekezik, hogy a Weinberger-féle iratok az ő hibáján kívül rövid uton irattárba kerültek s ott heverték 3 évig, mikor aztán felfedezte, restelte a dolgot s ezért kérte fel Weinbergert, hogy vonja vissza a felebbezést. A szoba festésének díjára előzetesen megalkudtak olyképp, hogy ha ő meg lesz a munkával, akkor majd ő egyenlíti ki a büntetést. Weinberger helyett, de nem volt megelégedve s így nem tette. Ha el akarta volna engedni a büntetést, az iratokat egyszerűen irattárban hagyta volna.

Boos Mátyás

által Tóth Pál részére megítélt 15 frt kártérítési összeg Szobonya kezéhez lefizettetvén, azt elsikkasztotta. Ugy Theodorovits István ellen kiszabott s befolyt 25 frt pénzbüntetést és a

Forster Dezső

budapesti lakos, katonaszökevény által pénzbüntetési részlet fejében beküldött 45 frtot szintén a maga céljaira fordította, arra nézve vádlott a vizsgálat során s most is beismerésben van.

Máriássy Miklós szorenci lakos ügyével,

ki 20 frt pénzbüntetést az ítélethirdetés után nyomban lefizetett ugyan Szobonya kezéhez, de ez a büntetést hamisan 10 frtra változtatva vezette a könyvbe s mint hátralékot tüntette fel, a pénzt saját céljaira fordítván, mit maga is beismer ugyan, de arra nézve, hogy a büntetést 10 frtra változtatta, azzal védekezik, hogy az „tollhába“.

Laksay György ügyében

pedig, ki 6 napi fogház és 5 frt pénzbüntetésre volt itélve, vádlott semmiképp sem akarja megújítani a vizsgálóbíró előtti azon beismerő vallomását, hogy az 5 frt felvétele és elköltése mellett Laksayval az 5 frtért 1 napot leüleltet.

Laksay, vádlott szemébe mondja, hogy az 5 frtot lakásán kifizette neki.

Elnök: Hát még sem ismeri ezt be vádlott? V. Lehetetlen ezt beismernem, ezt nem tettem.

Elnök: Hogy magyarázza meg akkor előző beismerését.

V. Az tévedés lehet.

Pénteken reggel 9 órakor az utolsó ügyet: a Karhut Korányi Boldizsár ügyét vette tárgyalás alá a törvényszék. Az ezen ügyből kifolyó vádat azonban a kir. ügyész elejtette.

Elnök ezután constatalja, hogy a mai napon beidézett Gajdos Jánosné, Árvay János, Samu István, Schwarzenfeldné, dr. Kormos Géza és dr. Vajda Adolf tanúk nem jelentek meg; felhívja a kir. ügyészt, hogy tegyen e tárgyban indítványt.

Déván Ottó kir. ügyész előadja, hogy miután az említett tanuk vallomásának nagy fontosságát nem tulajdonít, azok kihallgatását mellőzendőnek tartja.

Dr. Kürz Jakab védőügyvéd hozzájárul az ügyész indítványához.

A törvényszék visszavonul. Rövid idő múlva előjövén, elnök kijelenti, hogy nevezett tanuk kihallgatását a törvényszék szükségesnek tartja, ezért a tárgyalást rövid időre elnapolja.

A kir. ügyész e határozat ellen sem miségi panaszt jelentett be.

Erre a nagyszámban összegyűlt közönség várakozásában csalódva, csendes duzzogással oszlott szét.

A miskolci tűzvészhez.

Néhány szerény megjegyzés a »Szabadság« aug. 15-én megjelent »a miskolci tűzvész« című cikkére.

A cikkíró — nem kutatom az okot — közleményében téves dolgokat állít, melynek helyreigazítása erkölcsi kötelességem. — Nem szeretek ugyan foglalkozni oly dolgokkal, melyhez hivatás nem érkezik, s öszintén megvallva alig tudtam magam elhatározni, hogy megcáfolandó a fent említett cikkben felsorolt valótlanosságokat — a nyilvánosság elé lépjek soraimmal, — de a miskolci tűzoltó-egylet 21 éves becsülettel megfuttott reputációja megköveteli, hogy én mint annak ez idő szerinti főparancsnoka, nem védelmére keljek az egyletnek, mert arra teljes meggyőződésem szerint szüksége nincs, hanem hogy felvilágosítással szolgáljak azoknak, kik e hírlapi cikkből vonnak következtetéseket, s az első olvasás benyomása alatt hozzák meg azután az igazságnak nem mindig megfelelő bírálatukat.

Mert egyáltalán nem felel meg a valóságnak az, hogy az altábornagy Kronenbold ő. excelentiája meghagyásából kirendelt katonaság azonnal a legveszélyesebb pontokat foglalta volna el. A katonaság legnagyobb részben a rend fenntartásán kívül a szivattyuknál foglalt állást s ott kitartó buzgalommal működött is.

Azok pedig, kik a katonaság soraiból az oltásnál tényleges részt vettek, néhány tiszt, altiszt, önkéntes és közember kivétel nélkül a rendelkező parancsnok kérelmére teljesítette kiváló buzgalommal nehéz feladatát, — kiknek szíves és önfeláldozó működéséért a tűzoltó parancsnokság 14-én tartott ülésében elismerést és köszönetet szavazott.

A legveszélyesebb helyeken azonban a tűzoltók foglaltak helyet s hogy a nagy közönség által s így igen természetes, a cikkíró úr által is — ki valószínűleg a tüzet madártávlatból szemlélte — kevésbé vétegett észre a tiszter nagyobb mennyiségben jelenlevő katonaságnál: igen természetes s ez lehet oka, hogy a tűz terjedésének megállítását, annak elfojtását kizárólag csak is a katonaságnak hozza fel érdemül.

Téves az az állítás is, hogy az őrség a vész helyén elkésve jelent meg, mert feltételezem, hogy cikkíró tudomással bír arról, hogy a tűz a Weisz Jakab örökösai telkén levő emeletes üvegraktár belsőjében támadt, a hol is a tűz a szalmába becsomagolt üvegtörmelékkel elég tápanyagot nyert, s a vasajtó s vas-ablakokkal ellátott helyiségből csak akkor tört elő, midőn a tűz az emeletet elérve, a zsinolytetőzetbe kapott, az őrség látva a lángot, azonnal jelt adott, de a körülbelül 15—20 öl hosszúságú s minden tűzfal nélkül bíró sindelyfedelű épület hihetetlen gyorsasággal lángba borult.

Az őrség a vett vészjel után 3—4 perc alatt indult s tekintve a nagy távolságot Buzatér — Major, a körülményekhez képest elég gyorsan megjelent s ha működésének megkezdése nem volt a szükség parancsolta helyzetnek megfelelő, nem tudható be az fejetlenségnek, hanem inkább a közönség s különösen a legközelebről érdekeltek mondhatni erőszakoskodásának, kik a szivattyút minden áron a Weisz — most Droth — udvarba terelni igyekeztek. Így történt, hogy a szivattyú az említett szűk udvarra vitetett, hol a leszerelés veszélyes lévén, vissza kellett tolatni s a kapu előtt leszerelni. mi minden esetre hátráltatta a gyors támadást, mindennek dacára önuudatom s lelkiismeretem e szigorú bírāja megnyugtató, hogy az adott viszonyok között meg lett téve minden lehető a tűz terjedésének megállítására céljából, s én szíves készséggel merem működésünket a legszigorubb szakértői szemle és bírálat tárgyává tenni.

Téves dolgot irt cikkíró, midőn azt mondja, hogy »mindaddig, míg Szombathy József tiszteletbeli főparancsnok a vezényletet át nem vette, fejetlenség uralkodott«.

Szombathy József a vezényletet nem vette át, a vezényletet az általam megbízott parancsnokok teljesítették s a mennyiben a körülmények igen sok helyen vált szükségessé, a vészelyen megjelent Szombathy József urat én kértem fel a »Sas«-vendéglő udvarán a vezényletre, ki e kérelemnek engedve, szakszerű buzgalommal teljesítette igen nehéz feladatát s csak erősítette azon hálás tiszteletet, melylyel iránta viseltetünk.

Cikkíró úr directe nem támadja ugyan meg az önkéntes tűzoltó-egyletet, sőt felesleges dicséretet is halmoz reám, de megtámadja indirecte; mert tudnia kellene, hogy a fizetett tűzoltókat mi fogadjuk fel, mi tanítjuk s a mi felügyeletünk alatt áll-

nak s működésükért mi vagyunk felelősek s ez idő szerint hivatásos tűzoltókat mi nem ösmerünk.

Nem jó szolgálatot tett tehát a városnak, melynek érdekében gondolt cselekedni akkor, midőn nem kellő tárgyilagossággal, mások, talán éppen az egylet ellenségei beszédére hallgatva, úgy bírálta el a dolgot, mely nemcsak a valósággal nem egyezik meg, de egyenesen ártalmára van az egyletnek, mely most van ismét az alakulás küszöbén.

Nem bántani kell, hanem jóakarátú tanácsadással kellene támogatni az egylet parancsnokságát; rámutatni teljes tárgyilagossággal az észlelt hiányokra, de egyúttal előismeréssel is adózni a jóakaratra, mert azt elfeledni soha sem szabad, hogy a tűzoltó-egylet 21 éves működése alatt számtalanszor adta tanujelét életrevalóságának.

Miskolcz, 1894. augusztus 16.

Horváth László,
a miskolci önk. tűzoltó-egylet
főparancsnoka.

Ezen illetékes helyről jövő felszólalásnak szíves készséggel adunk helyet. A kik a kérdéses tűz színhelyén voltak, tudni fogják, hogy ennek, vagy előbbi cikkünknek van-e igazsága.

A szerkesztőség.

H I R E K.

— **Ő felsége** a király 64-ik születésnapját városunkban a szokott ünnepséggel fogják megülni. Ma reggel 8 órakor a katonai gyakorlóterén tábori mise leend, melyen a városunkban állomásozó és időző összes katonaság, valamint a megyei, városi hatóságok, egyletek testületek részt vesznek. Az első magyar hadastyánegylet díszkivonulása is a katonai gyakorlóterén leend. 9 órakor a reformátusok új templomában ünnepi hálaadó istentisztelet tartatik. Az ünnepi szent imát Tóth Dániel esperes-lelkész tartja. 10 órakor a mindszenti róm. kath. templomban leend az istentisztelet, melyen Blazsejovszky Ferencz apát-plébános pontifikál nagy segédlettel. Ugyanezen időtartamban az izr. templomban is ünnepély lesz; beszédet Rosenfeld Mayer főrabbi mond. Délben a Seper-szálló dísztermében a katonai tisztikar fényes díszelődésben, melyen meghívott polgár vendégek, valamint a polgári hatóságok is részt vesznek. Este a Seper-szálló kerthelyiségében katonai zeneestély leend.

— **Személyi hírek.** Bárány Béla főispán Pozsonyól kedden hazra érkezett. — Jahlánczy Sándor honvédségi vezérőrnagy több napig városunkban időzött. — Zelenka Pál ev. püspök Budapestre utazott. — Lossonczy Farkas Gusztáv m. árvaszék: elnök szabadságideje elteltén, városunkba visszaérkezett s hivatalának vezetését átvette. — Melczér Gyula alispán szabadságidejét megszakítva szerdán hazra érkezett s átvette hivatalának vezetését. — Lévy József m. főjegyző több heti szabadságidejét tegnap kezdette meg. — Dr. Szaffka Dénes kir. algyőztes mult szerdán kezdette meg 6 hétre terjedő szabadságidejét.

— **Szent István** napja alkalmából a helybeli róm. kath. templomban nagy ünnepi istentisztelet fogtak tartatni. A minoriták templomában a reggeli misén ének- és zenekar fog közreműködni.

— **Gyulai Pál** egyetemi tanár, főrendiházi tag, e hét folyamán jó barátja Lévy József m. főjegyző látogatására városunkba érkezett. A kiváló tudós és író Lévy József m. főjegyző társaságában Lilla-Füredet kereste fel üdülő helyül, hol pár hetet foglalt.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** Kun Bertalan ref. püspök a tiszáninneni ev. ref. egyházkerület őszi közgyűlésének határidejét és helyét már kitűzte. A gyűlés szeptember 16-án Nagy Kaposon (Ungmege) fog megtartatni, mely alkalommal a kerületi főgondnok választására vonatkozó szavazatok is fel fognak bontatni. Azt hisszük, hogy az urnából bárány Béla főispánunk neve fog győzedelmesen kikertülni.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** Az alsó-borsod ev. ref. egyházmegye őszi rendes közgyűlését e hó 30-án Miskolczon tartja meg. E gyűlésen tartja Tóth Dániel esperes beköszöntő beszédét.

— **Eljegyzések.** Nehrer László gömörmegei kövecsesi nagybirtokos, tartalékos huszár-főhadnagy és széles körben ismert sportsman, Nehrer Mátyás rozsnyói birtokos fia, mult vasárnap váltott jegyet Markó Albert — fővárosi nagykereskedő, tőz debíró és az osztrák-magyar bank cenzorának — kedves leányával. — Gutmann Mátyás, Kohn Herman czég baltagja Miskolczon, eljegyezte Goldfang Sarolta kisasszonyt Zomborból.

— **Hymen.** Márky és Málczi Márky Béla, a m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetőségének egyik tehetséges, fiatal hivatalnok, a napokban jegyet váltott Thuzs Jolán kisasszonnyal, az üzletvezetőség szép és kedves írógép-kezelőjével. A jegyeseket az üzletvezetőség hivatalnokai kara tegnap meleg ovációban részesítette. — Gratulálunk mi is a szép frigyehez.

— **Kinevezés.** A miskolci középkereskedelmi iskola államosítása következtében a polgári iskolai tanerők szaporítása válván szükségessé, erre nézve a vallás- és közoktatási miniszter akként intézkedett, hogy a kereskedelmi és jogi szaktárgyak előadásával dr.

Szentpáli István, Sugár Ignác és Pontos István eddigi előadókat bizta meg; a szombathelyi polgári és középkereskedelmi iskolához áthelyezett Pap Sándor helyére Falquet Alajos eddigi szombathelyi francia nyelvtanítót tette át; az ujonnan rendszeresített mennyiség- és énektanítói állomásra Sarkadi Adófit helyezte át Alsó-Kubinból.

— **Tanító-választás.** Kovács József miskolci ev. ref. tanítót, Szakolyban (Biharmegye) az ottani ev. ref. egyház tanítójává választotta.

— **Kinevezés.** Szűcs Gézáné, szül: Dévai Irma okleveles polgári iskolai tanítónő, a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter a miskolci állami polgári iskolához a XI. fizetési osztályba segédtanítónővé nevezte ki.

— **Tanító-választás.** A sajtó-keresetsi ref. tanítói állásra Tóth Kálmán a sáros-pataki tanítóképezde jelesen végzett, tehetséges ifju növendéke választatott meg.

— **Borsodvármegye** közigazgatási bizottsága csütörtökön báró Vay Béla főispán elnökle alatt ülést tartott, mely alkalommal a szakreferensek terjesztették elő szokásos jelentésüket. Az új-világ-utcai hidak tárgyában elhatározta a bizottság, hogy felterjesztést intéz ez ügyben a miniszterhez.

— **Zenés mise.** Nagy Boldog Asszony ünnepén a minoriták templomában zenés mise volt, melyen műkedvelőkből alakult ének- és zenekar Bethoven örökszép zenéjű miséjét adták elő. A mise folyamán Ave Mária-t Göczi Milike, Rácz Gizella és Mihalovics Ionka énekelték el. Több betétet pedig a zenekar adott elő igen szépen. A misén Párvy Alajos plébános celebrált. — Délben a minorita rend ebédlő helyiségében számos előkelő polgár részvételvel ebéd volt.

— **A miskolci izr. néplekolában** a Goldberger Simon lemondása folytán megüresedett tanítói szék betöltésére vonatkozólag a választás tegnapelőtt történt meg. A hagyományos próbatanítás után, melyben Révay Adolf, Lichtág Gáspár, Pollák Jakab és Zollner Adolf tanítók vettek részt, az iskolaszék Révay Adolf nagy-szalontai tanítót választotta meg 7 szavazattal Pollák Jakab 3 szavazata ellenében. Gratulálunk!

— **Nagy katonai gyakorlat.** Városunk falai között állomásozó katonaságunk holnap indul utra Kassa felé s annak közelében 33 napig tartó gyakorlaton vesz részt. Ezen idő alatt lesz a királygyakorlat is, melyben házi ezredeink is részt vesznek.

— **A miskolci közoktató ügye.** Hevesvármegye alispánja panaszára a belügyminiszter az ismert David István-féle ügyben a fegyelmi vizsgálatot elrendelte a miskolci közoktató alkalmazottai ellen. A belügyminiszter leirata e napokban érkezett le Borsodvármegye alispáni hivatalához. A vizsgálat, mely hivatalban van az igazságot kideríteni, reméljük, elég szigorú lesz.

— **Táncvigalom.** A miskolci első magyar hadastyán-egylet betegsegélyző alapjának javára a »Lövölde-népkert« helyiségében, 1894. évi aug. hó 19-én saját zenekara és Vataj Tóni fia közreműködésével nyári táncvigalmat rendez, melyre a t. közönséget tisztelettel meghívja a rendezőbizottság. Családjegy 1 frt. Személyjegy 50 kr. Tagok és pártoló tagok felét fizetik. Kezdeté este 6 órakor. Rendező bizottság: Kovács János elnök. Pfliegler Bertalan alelnök, Ifj. Braun Pál jegyző, Micsik László pénztárnok, Hradil Vincze felügyelő, Steinhübel Lajos ellenőr, Horváth Géza táncrendező. Rendezőség: Koos József, Kerber Ignác, Orosz József, Juhász László, Chovanetz Adolf, Steiner József, Dargai István, Kovács Károly. Ezen mulatságra felhívjuk közönségünk szíves figyelmét.

— **Tanulmányut.** Hermann Hugó és Fleischman György felügyelők, a diósgyőri vasgyár kiváló tisztviselői e napokban tanulmányutra indultak. Hosszasabbban Párisban és Antwerpenben fognak tartózkodni.

— **Halálozás.** Török János városi tisztviselőt mély bánat és pótolhatatlan veszteség érte. Hű neje Szeghő Judit e hó 15-én jobb létre szenderült. Az 58 évet élt hű nő s jó édes anyja elhunytát hosszú és sorvasztó betegség előzte meg, mely lassan-lassan oltá ki a családjá javáért, és boldogságáért dobogó nemes szívét. A gyászestek által mélyen lesújtottak fájdalmát enyhítsa a közrészvétel, mely a közszeretnek örvendő család iránt mindenfelől nyilvánul. A megboldogult nő temetése tegnap délután nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Meghívó.** A miskolci műkedvelő ifjuság egy része holnap, vasárnap Balogh Károly ur e czéla engedett udvarán (A.-Szirma-u. 8.) táncvigalommal egybekötött jótékonycélu műkedvelői előadást rendez. Kezdeté délután 4 órakor.

— **Szerencsétlenség.** A miskolci rendező-pályaudvaron nap-nap után történnek szerencsétlenségek. Így tegnapelőtt délelőtt Czukerman d. l. Sámuel fűtőházi munkás oly szerencsétlenül esett le egy tovarobogó vonatról, hogy jobb lábására tövében törött el. A közoktatóban ápolják.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Ortó János egri lakos, szabó segéd tegnap reggel 6 órakor Brodman József bádogos lakásán, hol ideiglenesen szálláson volt — öngyilkossági szándékból sósav-oldatot ivott. Mihelyt észre vették a lakók az öngyilkossági kísérletet, a közoktatóba szállították, hol rögtön gyógykezelés alá vették. Mindazonáltal életben maradásához nincs remény.

— Az „egyesült magyarhoni üveggyárak” Salgótarjánban jelentékeny számú támogatás mellett sőtét üveg palack-gyárat létesített, mely évi 5 millió darab palack előállítására rendeztetett be, s mint új iparág meghonosítását célzó vállalat, hivatva van a külföldi ipar hasontermékeivel versenyezve, azokkal a magyar piacot ellátni s idővel az országot a külföldi ipar ez ágától teljesen függetleníteni. Hogy azonban e vállalat fennállása és fejlődése biztosítva legyen, feltétlenül támaszkodnia kell a hazai fogyasztó közönség pártfogására s azért ezen új hazai vállalatot a miskolczi kereskedelmi és iparkamara melegen ajánlja az üvegkereskedők, sörfőzdek stb. figyelmébe.

— Miskolcz városában felállítandó „Kossuth-szobor költségeire adakoztak: Klein Ágoston gyűjtő-ívén 28 frt 10 kr. Valaki 1 frt, K. K. 20 kr., M. G. 20 kr., Klein 50 kr., Olvashatlan nevű 20 kr., Tokay János 1 frt, Lukács Dániel 1 frt, Herbert Ferencz 1 frt, Koházi János 50 kr., Kerekes I-tván 50 kr., Koch Károly 1 frt, Szilvássy Ferencz 50 kr., Gedra János 50 kr., Vincze Sándor 50 kr., Matczek V. 20 kr., Koháry Jánosné 30 kr., Spitz Sámuel 30 kr., Lampel Sándor 38 kr., Andrejkovics István 20 kr., Makróczy Manó 20 kr., Gebauer Gusztávné 20 kr., Feszler 20 kr., Biró 10 kr., Blahos Antal 20 kr., Orosz József 20 kr., Matyi Pál 30 kr., Paulik István 1 frt, Szőke János 20 kr., Mell Jánosné 10 kr., Hornyák Béláné 30 kr., Szendeffy Mariska 20 kr., Csabay Dezső 10 kr., Ternovits Ödöné 30 kr., Sofranek Lászlóné 1 frt, Hanader 50 kr., Szoboszlai József 50 kr., Búzás János 20 kr., Antel András 50 kr., Györgyjakab Ferencz 50 kr., Kiss Károly 20 kr., Weisz Péter 50 kr., Svarcz Jakab 20 kr., Roth József 30 kr., Weisz Jónás 20 kr., Ifj. Barta Györgyné 20 kr., Waszerman Jakabné 50 kr., N. N. 10 kr., Klein Mihály 1 frt, Lah Béla 20 kr., Wilhelm H. 50 kr., özv. Strestyánskiné 10 kr., Bálint János 20 kr., Ruzsicska Ferencz 20 kr., Majertyak József 20 kr., Schopp Istvánné 20 kr., Farbar Józsefné 20 kr., Vadnay Pálné 10 kr., Trencsanzky 30 kr., N. N. 30 kr., Wadinger Teréz 30 kr., özv. Csát 10 kr., Kostolányi 10 kr., Vandrak örökösök 50 kr., Mihalik Antal 20 kr., Badések Antal 20 kr., Grabatyik Károly 20 kr., Elizeus János 50 kr., Szeifert István 30 kr., Novotny Florián 20 kr., Kovács József 50 kr., Szkialla József 20 kr., Dudrovics Árpádné 50 kr., Uclore János 20 kr., Morandy Pál 30 kr. — Tolcsvai urad. számtartó hivatal részéről hirdetmények kifüggesztéséért küldött 1 frtot. — Kenyeresy Mariska gyűjtő-ívén 12 frt 25 kr. Kenyeresy Mariska tanitónő 1 frt, Borsedy Jolán 50 kr., Nagy Erzsike 40 kr., Bartha Irén 20 kr., Hubay Erzsike 20 kr., Ujj Mariska 20 kr., Antony Mariska 20 kr., Batta Irén 20 kr., Szakal Margit 25 kr., Szakal Ilona 25 kr., Balogh Ilona 50 kr., Molnár Jolán 50 kr., Fejes Kata 50 kr., Dömötör Irén 50 kr., Bodolay Anna 20 kr., Mikecz Boriska 20 kr., Varga Jolán 40 kr., Draskóczy Ilona 50 kr., Soltész Elza 50 kr., Kun Sarolta 1 frt, Martonfalvy Róza 20 kr., Búzás Jolán 20 kr., Szentmiklóssy Margit 20 kr., Repeczky Berta 20 kr., Walkó Mariska 15 kr., Dandan Emma 20 kr., Engel Szerén 20 kr., Friedmann Kamilla 20 kr., Sztankóczy Lenke 50 kr., Klein Regina 20 kr., Kohn Jolán 1 frt, Feuerstein Ilona 20 kr., Vadász Emilia 20 kr., Martonfalvy Róza 20 kr., Arday Gizella 20 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Caserio kivégeztetése. A francia köztársaság volt elnökének: Carnotnak meggyilkoltatásáért már bekövetkezett a megtorlás. A gyilkos anarchista: Caserio feje csütörtökön reggel hullt le Lyonban, az ott felállított guillotine alatt álló fűrészporral telt kosárba. Caserio életének utolsó éjjelét nyugodtan töltötte. Reggel négy órakor belépett czellájába a fogház igazgatója és felszólította őt, hogy keljen fel ágyából és készüljön utolsó útjára. Caserio megrettenve ugrott fel ágyából. Halálsápadtá lett és alig tudott megállni

a lábán. Kétszer is elszédült, úgy, hogy a börtönőrök fogták fel. Mindenhez kapkodott és csak nagynehezen tudta felvenni rabruháját. Midőn megkérdezték, hogy akar-e valamit enni vagy inni, nem adott feleletet. A behozott ételekhez és italokhoz nem nyult, hanem izgatottan fel és alá járt néhányszor a szűk czellában. Csak egyszer szólt valamit halkán és az anyját szólította. Fél öt órakor kivitték a kocsihoz, mely őt a kivégzési helyre vitte. Utközben folytonosan reszketett. Caserio szánalmas látványt nyújtott ekkor. A hős anarchista fogai vaczogtak és térdei remegtek a félelemtől. A börtöntől a vesztőhelyig semmi incidens nem játszódott le. Csak midőn leemelték a zárt kocsiból és maga előtt látta a kora reggeli idő dacára nagy számban megjelent közönséget és guillotint, ekkor majd hogy el nem ajúlt. A börtönőrök figyelmeztettek, hogy szedje össze magát; ekkor Caserio bambán rájuk nézett, mosolyogni próbált, de ajkai csak görcsösen rángatództak. A guillotine előtt kínos jelenetek játszódtak le. Caserio hevesen védkezett: hóhér ellen és perczekig tartó küzdelem folyt le közöttük, a míg sikerült Caserio nyakáról a ruhát levenni. A delikvens ekkor nem akart letérdelni, azonban a börtönőrök leteperték. Ekkor lezuhant a guillotine és Caserio feje megvált a testtől. Hangos „bravo” kiáltások voltak ekkor hallhatók. A közönség ekként fejezte ki megelégedését Carnot megbosztatása felett. A kivégzés megtekintésére nagy sokaság gyűlt össze, de a rendőr és katonai kordon, a mely a kivégzés színhelyére vívő utcákat elzárta, meglehetősen távol tartotta a kíváncsiakat. Öt percz hiányzott az öt órára, a mikor a kivégzés be volt fejezve. Egy negyedórával később kivitték a levágott fejet és a holttestet a temetőbe, hol jeltelen sírba tették.

Közérdekű.

Legújabb telefonelőfizető: Ferenczi B. könyvkereskedése.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Németh Imre
Kiadó: Wesselényi Géza

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönségnek úgy az iskolai év, mint az őszi szezon beálltával becses figyelmükbe ajánlani

évtizedek óta fennálló nagy

lábbeli-raktáramat,

hol jó anyagból készült, tartós és finom kivitelű **férfi-, fiú-, női és gyermek-czipők** és **csizmák**, még a legkényesebb igényeknek is megfelelő, dús választékban kaphatók. 1-5

Maradok teljes tisztelettel

Weidenfeld Miksa,

lábbeli-nagykereskedő Miskolcz,
a Seper-nagyszállodával szemben.

OCCASIO.

Valódi szepességi vásznak 30 rőfös	— — —	4 frt 90 kr.—6 frt 50 kr.
” ” siffonok ”	— — —	5 frt 25 kr.-tól feljebb.
Csipke-függönyök méterje	— — —	12—16—19 kr.
Kitűnő futószőnyegek 65 cm. széles	— — —	25—32—40 ”
” ” 90 ” ”	— — —	50—80—90 ”

Ugyszintén a közelgő idényre gyermekek, urak és hölgyek részére nagy választékban **fehérneműek, harisnyák, kötények, ruhácskák, köpenyek, felöltők és öltönyök**; továbbá **kézimunkák** minden hozzá tartozóval, **hímzések, pamutok, czérnák, csipkék, szallagok, ruhadiszek** és különféle pipere-czikkek.

Esernyők gyári raktára.

A midőn dúsan berendezett raktáramat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlanám, nem mulaszthatom el megjegyezni, hogy igyekezem a mai kor igényeihez megfelelőleg raktáramat úgy felszerelni, hogy a n. é. közönség teljes megelégedését továbbra is kiérdemeljem. Ajánlom magamat a n. é. közönség b. figyelmébe, kitűnő tisztelettel

BAUMGARTEN DÁNIEL Miskolczon,

Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

Nyomatott Wesselényi Géza könyvnyomdájában Miskolczon.

Egy fiatal segéd

a fűszer és csemege-szakmából

azonnali belépésre

kerestetik

Békefi Andor

fűszer és csemege-kereskedésében

MISKOLCZ.

Borbélyüzlet-megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Király-utca 28. sz. a. Ujházi-féle gyógyszer-tárral szemben** a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelően berendezett

borbély- és fodrász-üzletet

nyitottam, melyre a n. é. közönség b. figyelmét felhívom.

B. pártfogásukat kéri

tisztelettel

Nyiry Pál,

borbély és fodrász.

3-3

Éladó

szabadkézből, a gázgyár mellett

2400 □ öl

jelenleg szántóföld.

Értekezni lehet

Sesztina Lajosnál

Kisujváros-utca 18. sz. alatt.

2-2